

 HARLEQUIN

 JALOO LINE ROMAAN

*Abielu
müürilillega*

Carol Arens

Originaali tiitel:
Carol Arens
To Wed a Wallflower
2021

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kaie Niit
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2021 by Carol Arens
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2021.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B11402021
ISBN 978-9949-82-834-0

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Autori märkus

Aitäh, et olete kätte võtnud raamatu „Abielu müürilillega”. Mul on hea meel, et te otsustasite kõikide suurepärase raamatute hulgast veeta aega just Ginny ja tema Willi seltsis.

Kas te olete kunagi olnud armunud unelmate mehesse? Võib-olla kohtusite temaga hetkeks noorpõlves, silmasite teda mööda minnes, lugesite temast raamatust või nägite teda mõnes filmis. Võib-olla osutas ta teile mõne teene või muutis lihtsalt ühe veidi päikesepaistet vajanud päeva pisut helgemaks, kuigi te isegi ei rääkinud temaga.

Ükskõik, millega ta teie tähelepanu pälvis, puges ta teie südamesse ja muutus salaarmastuseks, mis aja möödudes aina suurenes.

Nii juhtus ka meie häbeliku Ginnyga. Ta pidas kalliks mälestust poisist, kelle seltsis oli veetnud vaid ühe päeva.

Nagu te juba aimata võite, ei jäänud see mees ainult kalliks minevikumälestuseks.

Vaadake, mis juhtub, kui ta naaseb naise ellu meeldivama ja võluvama mehena, kui Ginny oleks kunagi kujutlenud. Mida peaks naine tegema, kui see mees on krahvi, tema võimaliku tulevase abikaasa vend?

Ma loodan, et te naudite nendega tutvumist ja välja uurimist, millega see kõik lõpeb, sest teate ju isegi, et kuidagi see lõppema peab.

Claire Elizabeth De Cuirile.
Mu armas ja vaimukas lapselaps,
sinu naer muudab meie elud rõõmsamaks.

Esimene peatükk

10. juuni 1890

Clivertoni raamatukogu kirjutuslaud

Violet, minu kalleim ja vanim sõbranna!

Kes muu Sa olla saaksidki, kui arvestada, et olen näinud, kuidas Sulle aastate jooksul kortse muudkui juurde tuleb? Ma lausa hüppasin voodist välja, et Sulle kirjutada.

Arvatavasti Sa mõistad, et hüppamine käib ainult minu emotsionaalse seisundi kohta, aga ma nägin üht unenägu. Selles ilmutati, et minu õetütar abiellub Sinu pojaga.

Sa ju tead, et ma ei räägi oma õetütar Corneliast. Tema sai eelmisel nädalal edukalt paari pandud. Samuti pole see Felicia. Nagu Sa võib-olla kuulnud oled, sai temast möödunud jõulude ajal Scarsfeldi vikontess.

Ma nägin unes oma armast Ginnyt. Vaene tüdruk on arg nagu hiir ja ma kardan, et ilma meiepoolse abita jääb ta

Carol Arens

nurka kopitama. Sellest on juba palju aastaid möödas, kui Sa teda viimati nägid, aga võid kindel olla, et armas jumal küll ei taha, et selline tüdruk kopitama jääks.

Sinu Phillipi leinaaeg on ju möödas, kas pole? Kindlasti otsib ta endale uut pruuti. Minu Ginnyst paremat ta juba ei leia.

Teen ettepaneku, anda neile väike tõuge selle nii-öelda õnneliku lõpu suunas.

Loodan peagi, ja pigem varem kui hiljem, selle kohta Sinu mõtteid kuulda.

Sinu kalleim ja vanim sõbranna,
Adelia

15. juuni 1890

Hawkwoodi raamatukogu kirjutuslaud

Adelia, minu kalleim ja vanim sõbranna!

Tõepoolest, seda Sa oled, kuna ma olen ise näinud, kuidas Su vöökoht aastatega aina suuremaks paisub...

Või Sina nägid unes minu poega ja enda õetütart? Ma oletan, et see polnud siis Sinu tavaline öine fantaasia, kui Sa oma kondid juba keset ööd voodist välja ajasid, et sellest mulle teatada.

Tegelikult olen ma tõepoolest vaese Phillipi pärast pisut mures. Mulle teeb muret, et ta ei paista kavatsevatki Hawkwoodile uut krahvinnat hankida. Ma mäletan, et Su õetütar oli armas ja kena nagu roosinupp, kuigi ta oli alles väike tüdruk, kui mina teda viimati nägin. Nagu ma mäletan, oli vaene laps hädas, sest oli ära eksinud.

Abielu müüritillega

Mine tea, äkki on tõesti tema see, kes vaese Phillipi südame jälle põksuma paneb? Aga oled Sa ikka kindel, et nägid just Phillipit ja mitte Williamit? Lõppude lõpuks on mul ikkagi kaks poega.

Kui Sa nägid unes mu nooremat poega, siis pole sellest mingit kasu. See poiss on üks võluv võrukael, kellel pole daamide peade pöörama panemisega mingeid raskusi. Aitama peame me hoopis vaest leinavat Phillipit.

Ma olen talle abiellumisega peale käinud ja ta on sellest juba üsna tüdinud. Ma kardan, et pean oma taktikat muutma.

Ma korraldan ühe peo oma Hawkwoodi maamõisas, kus Phillip ja Ginny saavad rohkem teineteise seltsis aega veeta, nii et meie kosjasobitamine välja ei paistaks. Nagu Sa võib-olla mäletad, on Ullswater juulikuus eriti ilus.

Kuna Sind pole parajasti siin mulle eid ega jaad vastamas, siis jätkan selle plaani elluviimist, nagu Sa oleksid.

Mingu meie ettevõtmisel hästi, mu kalleim ja kaugelt vanim sõbranna.

Kiirustades

Violet

16. juuni 1890

*G*inny armastas tädid Adeliat. Ta tõepoolest armastas.

Selle tõestuseks oli ta nii päeval kui öösel oma tädiga seltskondlikel üritustel kaasas käinud. Palju aastaid maal elanuna

oli tema tädil, Montblue markiisil, hea meel nüüd Londonis tagasi olla.

Eile olid nad käinud leedi Smythi juures teed joomas. Iga päev tuli teha viisakusvisiite tädi arvukate sõprade juurde, keda ta polnud peaaegu aasta otsa näinud. Kellegi kodus oli toimunud muusikaüritus, aga kes see nüüd oligi? Sellest saidik, kui tädi oli Cornelia laulatusele saabunud, oli Ginny käinud nii paljudes kohtades, et need hakkasid tema peas juba hägustuma.

Eile õhtul olid nad käinud ooperit vaatamas, mis polnudki väga kohutav, aga täna olid nad ballil ja see oli küll kohutav.

Seistes ballisaali avatud uste lähedal ühe suure potilille varjus, vaatas ta läbi oma mustaraamiliste määrdunud klaasidega prillide ringi. Prillid olid tüütud, aga vähemalt seekord täitsid need oma otstarvet.

Paarid keerlesid tema haledast peidupaigast vaid mõne meetri kauguselt mööda. Ta kuulis möödudes nende siidi ja satiini kahinat. Kõigis suvise aia varjundites värvid segunesid omavahel.

Ta jumaldas tantsimist, aga ainult nii kaua, kuni ta seda vaatas ega pidanud ise tantsusamme tegema. Kahjuks ei olnud tal selle jaoks annet, ainult igatsus.

Oleks ta vaid rohkem oma õe moodi olnud. Felicia ei osanud küll laulda, aga kuna see talle meeldis, siis tegi ta seda ikkagi. Teda ei häirinud, kui keegi teda imelikult vaatas.

Oi, kuidas Ginny oleks tahtnud end samamoodi tunda, aga tähelepanu keskpunktis olemine pani tema peopesad higistama ja südame puperdama.

Abielu müürilillega

Siin varjus seistes ja tundes tantsukaardi paela rannet kōditamas, oli ta oma müürilille osaga täiesti rahul. Loomulikult oli ta rahul.

Ainult tädi Adelia ei olnud sellega rahul. Tädi peksis küll keelt ja naeris koos teiste matroonidega, aga iga natukese aja tagant pöördus tema pilk Ginnyle, mis näitas, et tal ei õnnestunud end isegi suure taime taha varjata. Enam ei kulu kaua aega, kui erkoranžis satiinkleidis tädi tuleb teda siit välja tirima.

Oh, pargli päralt! Samal hetkel, kui üks noormees oma sõprade hulgast eraldus ja tema suunas tuli, pöördus tädi Adelia tähelepanu tagasi tema sõbrannadele.

Ginny oli seda meest õhtu jooksul varem mitmel korral märganud. Kuidas ta oleks saanudki seda mitte teha? Erakordselt kena mees kõndis uhkelt ringi ja võlus kõiki noori daame.

Ja nüüd oli ta teel siia, et temaga sama teha. Mida oskab tema sellele härrasmehe musternäidisele öelda?

Ei midagi, vaat mida. Tema mõtted ja hääled jätab ta maha. Ta jätab endast mulje nagu täielikust tobest. Ta võiks aiaukse kaudu põgeneda, aga siis tunduks ta veel suurema tobuna.

Ja sealt mees tuligi, laia naeratuse ja säravate silmadega. Naise peopesad tõmbusid niiskeks, mõeldes, millest ta peaks selle ihaldatud härrasmehega vestlema. Mees pidi pärima hertsogitiitli, kui Ginny õigesti mäletas. Ja ta mäletas, sest kuigi ta ei osanud tantsida, oli tal suurepärase mälu.

„Tere õhtust, leedi Virginia.” Mehe pilk peatus naisel ja ta manas naeratuse näole. „Ma loodan, et õhtu meeldib teile?”

Naine nägi silmanurgast, kuidas üks äsja seltskonda astunud noor daami mureliku kulmukortsutusega tema poole

vaatas. Polnud kahtlustki, et ta oleks tahtnud praegu Ginny asemel olla. Küll see tüdruk oleks alles üllatunud, kui oleks teadnud, et Ginny oleks eelistanud olla ükskõik kus mujal, selle asemel et siin lord Hamptoniga viisakalt vestelda.

Ta võis vaid arvata, et peale lühikest kohmetut vestlust palub mees end tema tantsukaardile lisada.

„Jah.” Tal oli raskusi isegi selle ühe sõna välja ütlemisega. Miks mehega rääkimine teda ometi nii häbelikuks muutis? Daamid pidid ju viisakad ja vaimukad olema. „Üsnagi.”

„Kas tohib mainida,” lausus mees flirtiva muigega, „et teie kohalolu kaunistab seda koosviibimist?”

Nüüd oleks olnud õige hetk flirtivalt naerda, aga kui ta oleks püüdnud midagi sellist teha, oleks see arvatavasti kukkunud välja nagu krooksatus. Selle asemel kohendas ta lihtsalt oma ninal olevaid koledaid musti prille ja vaikis.

See oli ilmselt kõige rumalam asi, mida ta teha sai. Tema nõbu Peter, kes oli olnud tema vanemate surmast saadik tema eestkostjaks, oli talle tihti öelnud, et ta võib ise härrade hulgast valiku teha. Tal tuleb ainult üks neist välja valida ja teda natukene julgustada.

Peteril oli seda kerge öelda – tema oli ju mees ja tegi kõike enesekindlalt.

Ginny jaoks oli ühe mehe julgustamine, isegi kui too oli nii hea kuulsusega nagu lord Hampton, tõeline julguseproov.

Ta peaks pingutama, kui mitte selle mehe, siis mõne teisega, sest ta tahtis endale tõesti meest ja lapsi. Mõtte vanatüdurukku jäämisest ei tundunud kuigi meeldiv – selle peale mõtleminegi pani teda end üksikuna tundma.